

stand for angreb, men skal til enhver tid respekteres og beskyttes af de stridende parter.

Stater, der er parter i en strid, er forpligtet til at forsyne alle civile hospitaler med dokumentation, der viser, at de er civile hospitaler, og at de af dem benyttede bygninger ikke anvendes til andet formål, der ville berøve disse hospitaler den beskyttelse, der tilkommer dem i henhold til artikel 19.

Civile hospitaler skal afmærkes med det kendemærke, der omhandles i artikel 38 i Genèvekonventionen af 12. august 1949 til forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten, på betingelse af at staten meddeler sin tilladelse.

I det omfang, hvori militære hensyn tillader det, skal de stridende parter tage de fornødne skridt med henblik på at sikre, at de særlige kendetegn, der angiver civile hospitaler, er klart synlige for de fjendtlige land-, luft- og søstridskræfter, således at muligheden for enhver fjendtlig handling fjernes.

I betragtning af de farer, for hvilke beliggenhed i nærheden af militære mål kan udsætte hospitaler, henstilles det, at sådanne hospitaler anbringes i så stor afstand som muligt fra sådanne mål.

ARTIKEL 19

Den beskyttelse, der tilkommer civile hospitaler, ophører ikke, medmindre de udover deres humanitære opgaver anvendes til udøvelsen af handlinger til skade for fjenden. Beskyttelsen bortfalder dog først, såfremt en advarsel, der såvidt muligt skal fastsætte en rimelig tidsfrist, ikke efterkommes.

Pleje af syge eller sårede medlemmer af de væbnede styrker på disse hospitaler eller tilstedeværelsen af håndvåben eller ammunition, der er frataget sådanne personer, men som endnu ikke er overgivet til rette tjenestegren, kan ikke betragtes som handlinger til skade for fjenden.